

Sådan skal en koncert være

koncert PETER DÜRRFELD | 15. april 2015 00:00

"Man blev rykket et andet sted hen, og musikken sang videre i ens sind i timerne efter koncerten, gør det endnu," skriver en meget begejstret Peter Dürrfeld om koncerten med den internationale trio.

Foto: Mogens Dahl Institutet

koncert

Mesterlige Trio con Brio henrykkede med et overdådig program

Det ville tangere en uforskammet underdrivelse at hævde, at de tre musikere i Trio con Brio Copenhagen er dygtige. De er mesterlige, og deres koncert mandag aften i Mogens Dahl Koncertsal henrykkede på den måde, kun sand kunst kan gøre det - i bogstavelig forstand: Man blev rykket et andet sted hen, og musikken sang videre i ens sind i timerne efter koncerten, gør det endnu.

Programmet var overdådigt. Først Beethovens femte klavertrio, opus 70 nr. 1, i D-dur, den såkaldte "Geistertrio". Betegnelsen skyldes andensatsens sælsomt udtryksfulde karakter og kan vel bedst oversættes til "spøgelses-trioen".

Men det er kun en tredjedel af sandheden om dette geniale stykke kammermusik fra 1808, det år, hvor Beethoven også komponerede de udødelige værker "Skæbnesymfonien" og "Pastoralesymfonien".

For de to hurtige ydersatser, en allegro vivace e con brio samt en presto, tegner et ganske andet billede. Her hører vi Beethoven midt i hans heroiske periode. De to strygere Soo-Jin Hong (violin) og Soo-Kyung Hong (cello) spillede sammen med pianist og tovholder Jens Elvekjær værket med al den saft og kraft, man kunne ønske sig.

Den svenske komponist Svend-David Sandström bød med sine Four Pieces for Piano Trio på intet mindre end en uropførelse.

De fire stykker, der i alt varede et kvarters tid, er en forunderlig blanding af stram nordisk minimalisme i stil med hans musik til Tomas Tranströmers digte ("Nordisk Messe", for nylig anmeldt her i avisen) og skarpe brudflader i klangfarver og rytmik.

Det var hørbart, at Trio con Brio har et særligt tag på denne musik.

Efter pausen fulgte Tjajkovskijs eneste klavertrio, opus 50 i a-mol fra 1882, et næsten 50 minutter langt værk, oprindeligt dedikeret til komponistens gode ven, grundlægger af konservatoriet i Moskva, Nikolaj Rubinstein, der i 1881 var afgået ved døden. Trio con Brio sparede ikke sig selv, men spillede det fascinerende værk med en ildhu af en anden verden.

De var synligt udmattede efter deres præstation. Med taknemlighed spurgte man sig selv, hvad det er, der gør disse tre musikere så unikke som ensemble? Hvis man graver et spadestik dybere end bare at slynge et "ver-

densklasse” ud, er svaret på spørgsmålet måske deres særlige blanding af temperament - det viser de mere af end nok så legendariske trioer fra min pladereol - og transparens.

Det kan gå nok så heftigt for sig, når de tager fat, men det går aldrig eller sjældent ud over gennemsigtigheden i det, de spiller.

De store linjer tabes ikke af syne.

Og det er just kunsten, i højere grad mere end deres blotte fabelagtige teknik. Sprællevende Beethoven, Sandström og Tjajkovskij - hvilken trio, hvilke trioer.

Kristeligt Dagblad
Synes godt om

28.325 personer synes godt om [Kristeligt Dagblad](#).

Facebook - socialt tilføjesprogram

© 2015 Kristeligt Dagblad, Vimmelskafte 47, 1161
København K | Telefon: 33 48 05 00
Abonnement: 33 48 05 05 | Annoncer: 33 48 05 00 | Læs
mere om [ophavsret](#) og [persondatapolitik](#)

